

РЕШЕНИЕ

№ 439

гр. Варна, 29.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 45 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Стояна Илиева

при участието на секретаря Маргарита П. Стефанова
като разгледа докладваното от Стояна Илиева Административно наказателно дело № 20213110203246 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на арх. АНТ. Н. ВЛ., с ЕГН ***** от гр.Варна срещу НП № ВН-07-19/09.07.2021 год. на длъжност началник на РДНСК (РДНСК) - Варна.

С жалбата се иска отмяна на НП, като незаконосъобразно, и се твърди, че същото е издадено при неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание жалбоподателя, редовно призован не се явява, представлява се от адв. Ст. С., ВАК.

Въззиваемата страна – РДНСК Варна, редовно призована се представлява от юк Кармине , която моли НП да бъде потвърдено изцяло и по размер.

Актосъставителят , редовно призован, взема становище по жалбата и поддържа нанстатации в съставения АУАН.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на обжалваното наказателно постановление по отношение на неговата законосъобразност, обоснованост и справедливост на наложеното наказание, прави следните изводи:

От фактическа страна:

С АУАН с № ВН-07/19.01.2021 год., административния орган е приел, че жалбоподателя в качеството си на проектант по част „Архитектура" на строеж: „Еднофамилна жилищна сграда с автосервиз. Етапно строителство: Етап - Еднофамилна жилищна сграда; Етап - Автосервиз", находящ се в УПИ LIII-871 (ПИ с идентификатор 10135.3521.2), кв.1 по плана на СО „Пчелина", гр. Варна, е изработил незаконосъобразен проект, в нарушение на

разпоредбата на чл.108, ал.1 от ЗУТ, вр. с чл.8, т.1 от ЗУТ (аналогично чл.4, ал.6 от Наредба № 7/22.12.2003г. за ПНУОВТУЗ) и чл.17 от същата наредба.

Според административния орган, в одобрените инвестиционни проекти по част „Архитектура“ и „Технологична“, в УПИ LIII-871 (ПИ с идентификатор 10135.3521.2), кв.1 по плана на СО „Пчелина“, гр. Варна, наред с жилищната сграда, е било предвидено и нежилищно строителство, което не кореспондираше с отреждането на имота, предвидено с действащия ПУП, а именно - за малкостаяно жилищно застрояване (Жм), както и с предвижданията на ОУП, съгласно който имотът попада в устройствена зона „Жм“. В зона с такова предназначение е допустимо и изграждането на нежилищно строителство, но при спазване на условията на чл.17, ал.1 и 2 от Наредба № 7/22.12.2003г. за ПНУОВТУЗ, съгласно които „в жилищните територии отделни поземлени имоти могат да се урегулират с устройствен план за нежилищни обслужващи обекти.“

В случая, според административния орган, предназначението на имота не е било променено по реда, указан в горесцитираните разпоредби, но дори и да бѐдело променено неговото предназначение от „жилищно“ в „нежилищно“, то тогава в същия не би било допустимо изграждането на жилищна сграда.

От началника на РДНСК - Варна е издадена заповед № ДК-11-ВН-17/27.10.2020г. по реда на чл.156, ал.1 от ЗУТ, с която е отменено разрешение за строеж № 37/07.10.2020г.. издадено от главен архитект на Район „Младост“ при Община Варна.

Нарушението е установено по документи, като за дата на извършване на същото е приета 02.09.2020 г. (датата на сезиране на компетентия да извърши надлежно съгласуване административен орган, с оглед практическото изпълнение на строителството) и е установено на 20.10.2020 год..

Акта бил съставен и предявен на жалбоподателя, който в графата бележки и възражения не отразил такива.

В срока по чл.44 от ЗАНН е направено възражение, със съдържание идентично с това по издаденото НП.

АНО не възприел така направените възражения и въз основа на съставения АУАН, АНО издал обжалваното, с което за извършено нарушение на чл.108, ал.1 от ЗУТ, вр. с чл.8, т.1 от ЗУТ на осн.чл.232,ал.4,т.2 от ЗУТ, наложил на жалбоподателя административно наказание „глоба“ в размер от 3000 лв..

В хода на съдебното производство е разпитан в качеството на свидетел актосъставителя М.В., която потвърждава написаното в акта и подробно разяснява всички факти и обстоятелства, относно констатираното от нея нарушение.Посочва, че от одобрените проекти по част архитектура и част технология, наред с жилищната сграда е било предвидено и нежилищно строителство, което не кореспондираше с ПУП, съгласно който имотът попадал в зона за жилищно застрояване. В зона с такова предназначение според свидетеля е допустимо изграждане на нежилищно строителство, но при условията на чл.17,ал.1 и ал.2 от Наредба № 7, с която се определят правилата и нормативите за

устройство на определени видове територии и устройствени зони. Съгласно тези разпоредби според свидетеля, в жилищните територии отделни зони могат да се урегулират с устройствен план за нежилищни и обслужващи обекти, но в случая предназначението на имота не е било променено. Според свидетеля е трябвало да има промяна на предназначението на имота от жилищно в нежилищно, ако е трябвало да бъде изпълнен автосервизът, но тъй като предназначението не е било променено, съгласно Наредба № 7, не е било допустимо изграждането на нежилищна сграда.

За изясняване на обстоятелствата от значение по делото, е допусната, назначена и изпълнена съдебно – техническа експертиза.

Съдът кредитира показанията на св.В. като обективни, логични и кореспондиращи с останалите доказателства по делото.

Описаната фактическа обстановка съдът прие за установена, въз основа на събраните по делото гласни доказателства: показанията на св.В. , дадени в хода на съдебното следствие, Съдебно-техническата експертиза и от приложените по делото писмени доказателства , прочетени и приети от съда по реда на чл.283 от НПК.

Съдът кредитира заключението и на СТЕ като обективно, пълно и обосновано, кореспондиращо с данните от събраните писмени доказателства.

От правна страна:

Жалбата е депозирана от надлежно легитимирано лице, спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана.

Наказателното постановление е издадено в компетенциите на административно наказващият орган - Началник на РДНСК - Варна, съобразно приложена Заповед № РД-13-171/13.06.2019 год. на Началника на Дирекция „ Национален строителен контрол”. Компетентността на актосъставителя се определя съобразно разпоредбата на чл.238,ал.2,т.2 от ЗУТ.

АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл.34,ал.1 и 3 от ЗАНН.

АУАН е съставен в условията на чл.40,ал.3 от ЗАНН.

Съдът не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН – относно описание на нарушението. В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушението, датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които е извършено. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя – трите имена, ЕГН, адрес.

Спазено е от страна на административно - наказващия орган на изискването на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно постановление да бъде дадено пълно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, на доказателствата, които потвърждават извършеното административно нарушение.

Административно - наказателната разпоредбата на чл.232,ал.4,т.2 от Закона за устройство на територията предвижда отговорност за лице, което като проектант изработва проекти, несъобразени с този закон, актовете по неговото прилагане и другите правила и нормативи по проектирането и строителството или не упражнява авторски надзор, съобразно сключения договор, като се наказва с "глоба" от 3 000 лв. до 15 000 лв., ако по друг закон не е предвидено по-тежко наказание. Разглежданата норма е бланкетна по своя характер, като в случая бланкетния състав е запълнен с нормите на чл.108, ал.1 от ЗУТ, вр.чл.8,т.1 от ЗУТ, и чл.4,ал.6 и чл.17 от Наредба 7 от 22.12.2003 год. за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони (ПНУОВТУЗ).

На първо място от безспорно се установява, че жалбоподателят В. е субект на санкцията по чл.232,ал.4,т.2 от Закона за устройство на територията .

Съгласно чл.162,ал.1 от Закона за устройство на територията, проектант е физическо или юридическо лице, включващо в състава си физически лица, притежаващи необходимата проектантска правоспособност.

Безспорно е, че жалбоподателя В. е архитект, притежаващ проектантска правоспособност.

На следващо място съдът намира, че административнонаказващият орган правилно е приел, че въззивникът е нарушил разпоредбите на ЗУТ и подзаконовите нормативни актове, като е съотнесъл фактите към хипотезата на правната норма.

Съгласно разпоредбата на чл.108,ал.1 от ЗУТ подробните устройствени планове конкретизират устройството и застрояването на териториите на населените места и землищата им, както и на селищните образувания.Предвижданията на подробните планове са задължителни за инвестиционното проектиране.

Съгласно чл.8, от ЗУТ конкретното предназначение на поземлените имоти се определя с подробния устройствен план и може да бъде: т.1 (изм. - ДВ, бр. 65 от 2003 г., изм. и доп., бр. 65 от 2004 г.) в урбанизирани територии или в отделни поземлени имоти извън тях - за жилищни, общественообслужващи, производствени, складови, курортни, вилни, спортни и развлекателни функции, за озеленени площи и озеленени връзки между тях и териториите за природозащита, за декоративни водни системи (каскади, плавателни канали и други), за движение и транспорт, включително за велосипедни алеи и за движение на хора с увреждания, за техническа инфраструктура, за специални обекти и други.

Съгласно чл.4, ал.6 от Наредба № 7/22.12.2003 год. за ПНУОВТУЗ с подробните устройствени планове се определя конкретното предназначение за всеки отделен поземлен имот.

В конкретния случай съгласно общия устройствен план (ОУП) на гр.Варна, одобрен със Заповед № РД-02-14-2200/03.09.2012 год. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство, и правилата за прилагането му, имота предмет на инвестиционно намерение (УПИ ЛIII-871) попада в жилищна територия с общ (преобладаващ) режим на устройство на обединените в нея поземлени имоти с определен тип устройствена зона " ЖМ" - за жилищни нужди с преобладаващо ниско застрояване, предназначени предимно за

жилищно застрояване. С ПУП - ПРЗ на СО „Пчелина”-Варна, е определено конкретно предназначение на УПИ LIII-871 (ПИ с идентификатор 10135.3521.2), а именно - за малкоетажно жилищно застрояване с височина до 10 метра .

В инвестиционния проект Строеж:" Еднофамилна жилищна сграда с автосервиз", Етап - Еднофамилна жилищна сграда; Етап- Автосервиз в УПИ LIII-871, по плана на СО "Планова" , Община Варна в част „Архитектура” е предвидено изграждането на „Еднофамилна жилищна сграда с автосервиз”, т.е. наред с жилищната сграда е предвидено и нежилищно строителство, което не кореспондира с отреждането на имота, предвидено с действащия ПУП, а именно – за малкоетажно жилищно застрояване (Жм), както и с предвижданията на ОУП, съгласно който имотът попада в устройствена зона (Жм).

Видно от заключението на съдебно-техническата експертиза е, че площта на жилищната част съставлява 60,6 % от общата площ на сградата, а площта на автосервиза е 39,4% и по смисъла на пар.5 т.29 от допълнителните разпоредби на ЗУТ сградата се явява жилищна.

Вещото лице изрично посочва обаче, че съгласно Наредба № 7, чл.17, автосервизите са допустими за изграждане в жилищни територии в отделни поземлени имоти само когато имотите са урегулирани с устройствен план за нежилищни обслужващи обекти.

Съгласно посочения текст на чл. 17 от Наредба № 7/2003 год.:

(1) В жилищните територии отделни поземлени имоти се урегулират с устройствен план за нежилищни обслужващи обекти, както следва:

1. сгради за социални, учебни, просветни, културни, спортни, здравни и религиозни дейности;
2. магазини и заведения за хранене;
3. сгради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура;
4. обществени озеленени площи;
5. надземни и подземни гаражи и паркинги за леки автомобили.

(2) Освен обектите по ал. 1 в отделни урегулирани имоти в жилищните територии в съответствие със заявено искане на собствениците им могат да се изграждат:

1. административни и делови сгради;
2. хотелски сгради;
3. занаятчийски работилници;
4. сгради за безвредни производствени дейности;
5. бензиностанции, газостанции и автосервизи.

Видно от доказателствата по делото, е че в УПИ LIII-871 (ПИ с идентификатор 10135.3521.2), кв.1 по плана на СО „Пчелина", гр. Варна, наред с жилищната сграда е било предвидено и нежилищно строителство, т.е. допустимо е било изграждането на нежилищно строителство, но предназначението на имота не е било променено по реда указан по-горе, т.е. изработения от жалбоподателя проект за строеж е в несъответствие с

предвижданията на ПУП и правилата и нормите на застрояване.

Предвид изложеното съдът намери, че административно наказващият орган правилно, въз основа на събраните доказателства е приел, че се касае за извършено административно нарушение по смисъла на чл.232,ал.4,т.2 от ЗУТ във вр. с чл.108,ал.1, вр. чл.8,т.1 от ЗУТ, което следва да бъде санкционирано по смисъла на закона, с оглед на което НП следва да се потвърди като законосъобразно.

Съдът счита, че при преценка дали се касае за маловажен случай е необходимо да се обсъди степента на обществена опасност на нарушението, като негово обективно качество, за да бъде социално необходимо и оправдано да се прибегне до прилагане на административно наказателната отговорност. В конкретния случай съдът намира, че конкретното нарушение не може да се квалифицира като маловажно, тъй като то по нищо не се отличава от останалите от същия вид. Следвало е жалбоподателят да има дължимото законосъобразно поведение за спазване на принципите, условията и реда на ЗУТ. Поради изложеното до тук, съдът намира че извършеното нарушение не следва да се приема като маловажно.

Размерът на наложеното на жалбоподателя наказание е в предвидения от закона минимален размер и отговаря в пълна степен на вината и на допуснатото нарушение.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № ВН-07-19/09.07.2021 год., издадено от началник на Регионалната дирекция за национален строителен контрол ДНСК / РДНСК/- Варна, с което на АНТ. Н. ВЛ. с ЕГН ***** от гр.Варна за нарушение на чл.108,ал.1,вр.чл.8,т.1 от ЗУТ, на осн.чл.232,ал.4,т.2 от ЗУТ е наложено административно наказание „ глоба” в размер на 3000 лв..

ОСЪЖДА на осн.чл.84 от ЗАНН, вр.чл.189,ал.3 от НПК АНТ. Н. ВЛ. с ЕГН ***** от гр.Варна да заплати в полза на Държавата по бюджетната сметка на РС Варна сумата от 300.00 (триста) лева, представляваща разноски по делото за съдебно-техническа експертиза.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Административен съд-Варна в 14-

дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____